१४ सर्गः पपातेत्यादि। धूम्राक्षोराक्षसोभूमौ पपात पतन्खजगत्याञ्च

भ० रराट शब्दं चक्रे रट वाचि ततः उत्थितः सन् गदया च अरिं हनूमन्तं तुतोद पीडितवान् तुदश्चौव्यथे कपिर्हनूमान् पर्व्वतेन तं राक्षसं दुद्राव मारितवान् भुशिकम्पे अनेकार्थत्वाद्धिंसायामपि जघानेति क्वचित्पाठः दुद्रावेति क्वचित्॥ ८१॥

अकम्पनस्ततोयोद्धुं चकमे रावणाज्ञया। स रथेनाभिदुद्राव जुघुरे चातिभैरवं॥ ८२॥

ज०म० अकम्पनइत्यादि। ततोधूम्राक्षविनाशानन्तरं अकम्पनो राक्षसः रावणाज्ञया युध्यस्वेति युद्धं चकमे दृष्टवान् आयादय आर्द्धधातुकेवेति णिङ्भावपक्षे रूपं सोऽकम्पनः रथेनाभिदुद्राव अभिमुखं गतः जुघुरे च शब्दं कृतवान् अतिभैरवं अतिभयानकं घुरभीमार्थशब्दयोरित्यनुदात्तेत्॥ ८२॥

भ० अकम्पनइत्यादि। ततोऽनन्तरं अकम्पनोराक्षसोरावणस्याज्ञया योद्धुं चकमे दृष्टवान् कमु कङ्स्पृहि वारे इत्यनेन ञिङोऽभावपक्षे रूपं सोऽकम्पनोरथेनाभिदुद्राव अभिमुखं गतः द्रु स्रुतौ गतौ अतिभैरवं अतिभयङ्करं जुघुरे शब्दञ्चकार घुर्ष ङीहिंसाज्ञान्योः अनेकार्थत्वात् शब्देऽपि घुर शब्दनो भीमार्थ इत्यस्य भावे रूपं वा तेनेति विभक्तिव्यत्ययेन सम्बन्धः क्वचित्परस्मैपदिनोऽप्यात्मनेपदित्वात् कर्त्तरि रूपं वा शब्दार्थघुरधातुरप्यात्मनेपदीति जयमङ्गला जुघोरेति केचित्पठन्ति॥ ८२॥